

ספר מי השילוח - חלק ראשון - פרשת וארא

### Mei HaShioach Vol I. Exodus - *Shemoth Va'Era*

\*\*\*\*\*

#### God spoke to Moses and said to him, “I am *YHVH*.”

It was after the speech Moses had made in which he spoke at God that God rebuked him. This is the reason the text uses the Hebrew word for speech, *Dibbur*. *Dibbur* - speech implies hard words. (Translator’s note: There are three forms of speech, each more harsh than the previous. First is *Amirah* - Saying, Second is *Dibbur* - Speech. Third is *Haggadah* - Telling.) Likewise the name of God used here in the text, “*Elokim* spoke to Moses” also suggests harsh words. *Elokim* is associated with the attribute of judgment. (*Elohim* translates as judge.)

וידבר אלקי אל משה ויאמר אליו אני ה', אחר שדיבר מרע"ה דבריו נגד הש"י, ע"כ נתן הש"י גערה עליו וזה לשון וידבר שהוא לשון קשה גם השם אלקי מורה ע"ז,

Immediately, however, the text says, “And He said to him.” using the Hebrew *Amirah* to suggest gentle saying. This is like someone who is angry at his beloved friend. When he sees him taken aback and afraid at the display of anger, however, he quickly signals him not to worry, to realize that the anger is all merely an outward display.

אך תיכף ויאמר אליו וזהו כאדם שכועס על חבירו ואוהבו וכאשר רואהו עומד ומשתומם ומפחד, אז מרמז לו כי כל כעסו אינו רק לפנים.

This is also why the verse ends with the phrase, ‘and said to him, “I am *YHVH*.”

*Amirah* - saying implies gentleness. Because God whispered into Moses’ ear not to be afraid, as God is not angry at all, God forbid. That’s why He said, I am *YHVH*. This name of God is full of compassion and mercy. As though to say, “The rebuke I scolded you with was just for show, don’t be the least afraid”

וכן הוא הענין של ויאמר אליו אני ה', כי אמירה לשון רכה היינו שלחש לו שאינו בכעס ח"ו, וזה ענין אני ה' כי שם הוי' ב"ה הוא מלא רחמים, והגערה שגערתי כך לא הי' רק לפנים, ולא תפחד כלל:

\*\*\*\*\*

#### God spoke to Moses and said to him, “I am *YHVH*. I appeared to Abraham Isaac and Jacob with the name *EL SHADAI*, but did not reveal Myself to them in *YHVH*.”

After Moses had complained to God, “But You have the power to redeem Israel immediately. Why must you do it in such a bad way, in such a non-compassionate order?” God responded, saying, “Go to the Jewish People and discover for yourself that they will not listen to you, they are not ready.”

וידבר אלקי אל משה כו' וארא כו', היינו אחר שאמר מרע"ה להקב"ה הלא בכוחך לגאול תיכף את ישראל ולמה הרעות לסדר הסדר הזה, לזה אמר לו הש"י שילך אל ישראל ולא שמעו אליו.

God showed Moses that the *Birur* - Assaying process was not complete, and the time for redemption was not ripe. This is why the narrative is followed by a census of tribal leaders, members of the patriarchy, tracing their genealogy. The text names 45 heads of Israel's Thousands. God showed Moses that even these 45 heads still required *Birur* - Assaying, to the very last named one, Pinchas.

והראה הקב"ה למשה ראה כי עודנו לא נשלם הבירור ולא הגיע העת לגמור הגאולה, ולזה נאמר אח"כ אלה ראשי בית אבותם ויחסם ונמצאו ארבעים וחמשה ראשי אלפי ישראל, והראה לו שגם אלו מ"ה ראשים צריכים עוד לברורים עד האחרון שהוא פנחס

Although Pinchas might have been thought to be tried and tested and assayed, (he was after all, given a Covenant of Peace with God,) nonetheless, he was still found wanting. The text in Numbers 25:12 says, "Tell him, therefore, that I am giving him my covenant of peace." the Hebrew word for peace is *Shalom* - spelled *Shin Lamed Vav Mem*, but in the Torah scroll text the letter *Vav* is truncated, indicating something incomplete. Even Pinchas still requires *Birur* - Assaying, as becomes apparent to him after time.

אף שנראה שנתברר בכל, עד שזכה לברית שלום מהש"י ואחר זמן נתגלה לו שיצרך עוד לבירור כי וא"ו דשלום קטיעה היא,

This chapter should strike every Jewish leader with fear. This is also the meaning of the verse (Deut. 10:12) What does God want from you, but to fear Him? The Hebrew word for 'what' is *MAH*, spelled *Mem Heh*. The Gematria - numerical value of *Mem* and *Heh* is 45. Moses is hinting, with the word *MAH* - What at the 45 distinct sorts of fear requiring *Birur* - Assaying.

והפרשה הזאת תחייב יראה לכל גדולי ישראל, וזהו (דברים י"ב) מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה כו' רומז למ"ה מיני יראות:

\*\*\*\*\*

The reason for the seven plagues in this *Sedra* - Portion is that they correspond to the verse in Proverbs 7:16; There are six things God hates, seven that are detestable to Him: haughty eyes, a lying tongue, hands that shed innocent blood, a heart that devises wicked schemes, feet that are quick to rush into evil, a false witness who inflates lies and a man who stirs up dissension among brothers.

And this, in addition is important to remember, that any and all the punishments that befall the world, even those that come upon pagans, or as one may occasionally observe a great lord is deposed and his kingdom given into the hands of another; it is all attributable to the evils inherent in this verse, Six are hated etc.

ענין השבע מכות שבסדר הזה. הם נגד פסוק שש הנה שנה ה' ושבע תועבות נפשו. [וזאת תדע שכל העונשין שיש בעולם אפילו אצל העכו"ם כגון שלפעמים משפילים שר אחד ונותנים ממשלה לאחד הכל הוא מהמדות הרעות הנזכרים בפסוק שש הנה וגו' תשלום]

It is only that King Solomon, in Proverbs, enumerates them in ascending order of sinning, that is from light to heavier, whereas here when punishment is meted in Egypt for all the sins in which their hearts were steeped, they were punished first of all for the heavy sins.

רק שלמה חשב לסדר העוונות, לפיכך סדר תחילה עון קל ואח"כ החמור, וכאן כשנענשו מצרים על כל העוונות הללו שהיו משוקעים בלבם נענשו תחילה על החמור,

**The plague of Blood** corresponds to the stirring of dissension among brothers, for the biggest barrier to closeness with God is rage. For even though lust is a distancing characteristic there may yet be found something worthwhile within it. Rage, however is the most distant from God.

מכת דם הוא נגד משלה מדנים בין אחים כי עיקר ההרחקה מהש"י הוא מדת הכעס, כי אף שהתאוה ג"כ מרוחקת מהש"י, אך עוד יוכל להמצא בה טוב אבל מדת כעס הוא ביותר מרוחק מהש"י.

**The plague of Frogs** corresponds to; a false witness who pours out lies.

Because the Egyptians used to blow up lies against the Israelites. The Hebrew word *Mafiach* - to blow up refers to the fact that they took every tiny thing and blew it up out of all proportion, magnifying it as much as possible.

ונגד יפיח כזבים עד שקר הי' מכת צפרדע, כי המצרים הי' מפיחים כזבים על ישראל מלשון יפיח הוא שכל דבר קטן היו מפיחים ומגדילים אותו,

With a Jew, the proper way of dealing with issues is different. Even when a Jew sees his neighbor commit a sin, so long as there are no other witnesses to the act but himself alone, it is forbidden for him to tell anyone what he saw, as described in the Talmud story of Tuviah. Tuviah sinned and Zigud came and testified before R. Pappa that he witnessed it. R. Pappa punished Zigud. "Tuviah sins and Zigud is punished?" complained Zigud. "Yes," replied R. Pappa. "The Torah says one man's testimony should not be given against an individual. Knowing there is no one to corroborate your testimony, you knew you were doing no more than maligning your neighbor to no purpose."

The reason for this is that God does not want someone's private sin made public, but wants it concealed in this world. That's why it is forbidden to publicize it. But the Egyptians used to publicise every little thing and make a whole production out of it. That's why the plague of Frogs was brought upon them. Frogs also make a great deal of noise with their croaking, and in it the sounds of the Egyptians was drowned to the point where they could not make themselves heard.

כי בישראל הדין הוא אף כשאחד רואה בחבירו שחטא ואין עדים בדבר רק הוא לבדו ראה אסור לו להגיד כי האי מעשה דטובי' חטא [פסחים קי"ג:], והוא מפני כשאין עדים בדבר אז ראי' כי הש"י לא ירצה בפרסום החטא ורוצה להסתיר אותו בעוה"ז ולפיכך אסור לפרסמו, אבל הם היו מפרסמים מאוד לכן בא עליהם מכת צפרדעים שהם ג"כ מקרקרים והומים ולא היו המצרים יכולין להשמיע את קולם.

**The plague of Lice/fleas** corresponds to the feet that are quick to rush into evil.

Regarding Israel it is written, Isaiah 1:21, Justice rests overnight in her. The meaning is that they would allow the night to pass before issuing a judgment. Even when they were sure of the law and the proper sentence, the judges would allow a night to pass to give themselves ample opportunity to examine and rethink their judgment. Perhaps they may think of an extenuating circumstance, another plea or argument.

The Egyptians did the opposite. They were always in a great hurry to condemn and hurt the

Jews. It was only because God was guarding us that the Egyptians were unsuccessful in their haste.

ונגד רגלים ממהרות לרוץ לרעה הי' מכת כנים כי אצל ישראל נאמר [ישעיה א' כ"א] צדק ילין בה, היינו שהיו מלינים את הדין אף בדבר שהיו יודעים שהדין עמהם אעפ"כ לא היו ממהרים מפני שהיו רוציים לצדד ולמצוא עוד זכות, והמצרים היו להיפך שהיו ממהרים לצער לישראל אך הש"י בחמלתו שמרם ולא פעלו כלום אף במהירותם,

The plague of lice/fleas is parallel, because these insects also move very quickly. Still, what do they achieve with their speed, they are small, after all?

ונגד זה היו מכת כנים כי בבריאה קטנה נמצא ג"כ מהירות התנועה אך מה יפעול עם כל מהירותו הלא קטן הוא,

**The plague of Wild Beasts** corresponds to a heart that devises wicked schemes.

The Egyptians plotted to come up with schemes to hurt the Jews. That's why the plague of Wild Beasts came upon them. It was a mixed multitude of wild animals corresponding to the confusion of ideas and evil thoughts they had. That's why God said, "And I will miraculously distinguish among Egypt and the Israelites, so that there not be a single wild animal where the Jews dwell."

Because it is God who ensures and shows that the thoughts of the Jewish People contain no confusion.

ונגד לב חורש מחשבות און, הי' מכת ערוב לפי שהיו מחשבים עצות להרע לישראל ע"כ הי' מכת ערוב ערוב של חיות רעות נגד ערוב של מחשבות רעות שהיה במחשבתם, ולזה נאמר במכת ערוב והפלתי כו' לבלתי היות שם ערוב, היינו שהש"י יברר אשר לא נמצא בישראל שום ערוב במחשבתם,

**The plague of Pestilence** corresponds to hands that shed innocent blood, It killed all their cattle.

ונגד ידים שופכת דם נקי הי' מכת דבר,

**The plague of Boils** corresponds to a lying tongue.

Because they took on the brazen faced shamelessness of blatant falsehood, they were punished with boils and were ashamed. As it is written, And the magicians were unable to stand before Moses.

ונגד לשון שקר היא מכת שחין, לאשר העיזו פניהם בדברי שקר לכן נתביישו כמ"ש ולא יכלו החרטומים לעמוד לפני משה,

**The plague of Hail** corresponds to haughty eyes, because they were so proud of themselves in having the blessings of such abundance. The chief source of abundance in this world is rainfall. They were forced to watch how their blessings were nothing but destructive hailstones. That's why this plague was brought about by Moses himself, because Moses was very careful and particular and distinguished in this respect, as the Torah testifies, "And the man, Moses was very, very humble."

ונגד עינים רמות היינו שהיו מתגאים בעצמם שיש להם השפעות כל טוב הראה להם מכת ברד, כי עיקר ההשפעה בעוה"ז הוא גשם ראו איך הגשם שבא מצדם הוא ברד, ולזה הי' מכה זו ע"י מרע"ה כמ"ש נטה את ידך כי מרע"ה הי' מבורר במדה הזאת כמ"ש [במדבר י"ב, ג'] והאיש משה עניו כו'

\*\*\*\*\*

**On that day I will distinguish the Land of Goshen upon which my people stand, not to allow the *Arov*- Mixed [Wild Beasts] there.**

What this means is that God will clarify and demonstrate that the Jewish People are free of alien thoughts (*Machashavot Zarot*). As is explained in Vol. I in this Parasha, the plague of Wild Beasts was a metaphor describing Thoughts.

והפליתי ביום ההוא את ארץ גושן אשר עמי עמד עליה לבלתי היות שם ערב. היינו שהשי"ת יברר את ישראל לבלתי היות  
בם מחשבות זרות. כמבואר בחלק ראשון (פרשת וארא) שמכת ערוב רומזת על המחשבה.

The expression *V'Hiflaiti* "I will distinguish" contains the word *Pele* - Wonder because the distinction will happen in a miraculous and wondrous way. Even there where a person is aware of the sickness in his heart and knows his own deficiencies, God will distinguish the heart of the Jew in a miraculous fashion, to separate out the bad, so that there be no *Arov* - Mixed [Wild Beasts] there.

ולשון והפליתי היינו הבדלה בדרך פלא, שאפילו במקום אשר ידע האדם בעצמו את נגעי לבבו, יפלה השי"ת את לב  
ישראל להפריד הרע לבלתי היות שם ערוב,

Because the fact is that all sins begin with Pride, it is their root and source, when someone refuses to recognize that everything is from God. As we learn in the Talmud (*Berachoth 35a*) Anyone enjoying something without making the appropriate blessing over it commits an act of embezzlement.

Because he refuses to acknowledge that everything belongs to God. It is the same with fulfilling the Commandments or doing Good Deeds. If a person takes pride in having done them, they are completely worthless, because the inside of the fulfillment of the Commandment or the Act of the Good Deed, the true meaning of the act is beyond all human conception and understanding.

כי באמת שורש כל החטאים הוא גאות, שאינו מכיר שהכל הוא מהשי"ת, כמו שאיתא בגמ' (ברכות ל"ה.) כל הנהנה מעולם הזה בלא ברכה מעל, היינו שאינו מכיר שהכל היא של השי"ת, וכן במצות ומעשים טובים אם מתגאה בהם במה שמכיר לפי השגתו אז אין לו כלום, כי פנימיות של מעשי המצות הם למעלה מהשגת האדם.

As we find with King Solomon who was the source and foundation of all the practical Commandments, who even succeeded in building the Holy Temple, but who admitted (*Ecclesiastes 7:23*) I said I would explain it all but it was too distant for me.

Because the root source of inside of the Commandments was above and beyond his grasp. And whatever is beyond the grasp or recognition of a person is not part of his domain or property.

כמו שמצינו בשלמה המלך שהוא היה יסוד ושורש של מעשי המצות עד שהוא בנה בית המקדש, ומכל מקום אמר (קהלת ז' כ"ג) אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני, ששורש פנימיות טעמי המצות הם למעלה מהשגתו, ומה שהוא למעלה מהכרת דעת האדם אין לו קנין וזכות בו.

As we learn in the Halacha (Hagahot Ashr"i Bava Metzia Cap. 2) Once, a Jew bought an ingot of tin from a gentile on the assumption that it was tin, and sold it to another Jew on the same assumption. When it was later discovered to be silver the buyer did not have to return it to the seller according to R. Eleizer of Metz.

כדאיתא (בהגהת אשר"י ב"מ פ"ב) באחד שקנה מעכו"ם בדיל בחזקת בדיל, ומכרו לישראל אחר בחזקת בדיל, ואח"כ נמצא שבפנים הוא כולו כסף, ופטרו הר"א ממיץ.

This is the meaning of the verse **On that day I will distinguish.** For in the future God will demonstrate clearly and show how the thoughts of the Jewish People, their desires and will was always and only for the good to be found inside everything.

וזה שכתוב והפליתי ביום ההוא, שלעתיד יברר השי"ת את מחשבות ישראל שכל חשקם ורצונם היה רק להטוב הנמצא בדבר,

As we find with Isaac who wanted to bless Esau. It will be demonstrated and clearly shown in the future that Isaac's only desire was for the apparent Lust for Life that he perceived in Esau. And in the future God will separate and distinguish all the bad from the good so that **the Arov - Mixed [Wild Beasts ] not be allowed there.** And this will happen in a wondrous and miraculous way.

וכמו ביצחק שרצה לברך את עשו, יתברר אח"כ שכל חשקו היה מה שנמצא בו על הלבוש חשק לחיים, ולעתיד יפריד השי"ת את כל הרע מהטוב לבלתי היות שם ערוב, וזה יהיה בדרך פלא.

\*\*\*\*\*